

*de appellatione in possessione summariissimo
secundum Jus Saxon*

Q. J. 181. 18

Ve

1997

PROCANCELLARIVS
IOHANNES GODOFREDVS BAVER

DE

ACTORE, AN ET QVATENVS POST
ORDINATIONEM PROCESSVS SAXONICI
ELECTORALIS RECOGNITAM IN POSSESSORIO
SVMMARIISSIMO REMEDIO GAUDEAT SVSPENSIVO?

DISSERENS

S V M M O S

IN VTROQVE IVRE HONORES

PRAENOBISSIMO AC LAVDATISSIMO CANDIDATO

ANDREAE SIGISMVNDIO GREENIO

CHEMNITIENSI

DIE XXIV. OCTOBR. CIOIOCCCLIV

C O N F E R E N D O S

I N D I C I T

PROCELLARIUS
JOHANNES GODOFREIDUS BAYER

PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT
IN KÖLN

IN VITTORE JURE HONORIS
ANDREAS STEINMANN

UNIVERSITÄT
KÖLN

Iudex secundum religionem et conscientiam pronuntiare, et ne quicquam gratiae alicui litigantium tribuere debet. *l. 3. §. 1. verb. vel gratiae dantem. d. recept. qui arbitr. recep. l. 79. §. 1. verb. materiam gratiae vel ambitionis. d. iudic.* Unde iura tantopere fauorem in iudice detestantur, ut statuant, in dolo versari gratificaturum. *l. 15. §. 1. Eod.* Contrariari quidem videtur regula: *fauorabiliores rei potius, quam actores habentur. l. 125. d. R. I.* Sed enim vero separandus est vnus personae priuatae fauor, in iudice damnatus, a fauore causae, vel certi generis personarum, qualis interdum in iudiciis obtinet, legislatore iubente. Ad certi generis personas, peculiari donatas fauore, pertinent *rei*, qui regulariter quidem, minime tamen certae habito respectu personae, fauorabiliores habentur, quam *actores. d. l. 125.* Quapropter in graecis tribunalibus dextrum latus *reis*, sinistrum vero *actoribus* datum fuisse videtur. *conf. MENAG. amoenitat. iur. ciu. c. 34.* Ac fauor iste diuersimode in processu iudiciario vires exerit suas. Nam reus absolvitur potius, quam condemnatur. *l. 47. d. O. et A. l. 5. d. poen.* Reus, etsi nihil

IV

praestet, actore non probante absoluitur. *l. 4. C. d. edend.*
 In dubiis causis, ob inopiam probationum, reo magis, quam
 actori, iusiurandum deferendum est. *d. l. 47. d. O. et A. c.*
ult. §. sane. X. d. iureiur. c. cum sint. ii. d. R. I. in 6to. Reus
 defensionis causa editionem instrumentorum petere potest
 ab actore, non vicissim actor a reo, *l. ult. C. d. Edend.* et,
 ut plura eius generis alia, a IACOBO GOTHOFREDO et
 WISSENBACHIO ad *d. l. 125. d. R. I.* adducta, silentio omit-
 tam, cum laudata regula concordat alia: *actori non debet li-*
tere, quod reo non permittitur. l. 41. pr. d. R. I. c. 32. d. R. I.
in 6to. Equidem *d. l. 41. d. R. I.* desumpta est ex VLPIANI
libr. 26. ad Edictum, quo, de iureiurando actum esse, fidem
 faciunt *l. 18. 23. 25. 34. d. iureiur.* Unde huic legi sequentem
 aptat speciem IAC. GOTHOFREDVS ad *d. l. 41. d. R. I.*
 Actori, ob defectum probationis, reo iusiurandum deferre
 licet: Praetor igitur reo dat facultatem iusiurandum actori
 referendi, quia displicere non debet conditio iurisiurandi ei,
 qui detulit, *d. l. 34. §. 6. d. iur. iur.* et reo non potest non
 permitti, quod actori licet. *d. l. 41. pr. d. R. I.* Interim opera
 forte faciliori huius regulae usus in pluribus aliis cernitur spe-
 ciebus. Sic reo non licet post litem contestatam procura-
 torem reuocare, nisi causa cognita. *l. post litem. 17. l. quae*
omnia. 25. d. procurat. Non igitur idem licet actori, *conf. O.*
P. S. R. ad tit. VII. §. 4. Non licet reo testes producere,
 postquam dicta testium sunt aperta et publicata. *Auth. at*
qui semel. C. d. probat. Unde idem actori non est permitten-
 dum. Pari ratione, si in possessorio summarissimo remedia
 deneges suspensiva reo, contra decretum, vel sententiam,
 qua actor in momentanea defenditur possessione, facile est ad
 intelli-

V

intelligendum, multo minus auctori remedia ista competere, quando is defensionem in praesenti possessione iniuste petiisse censetur. Quoniam enim rei fauorabiliores habentur, quam auctores, *d. l. 125. d. R. I.* auctori non debet licere, quod reo non permittitur. *d. l. 41. pr. Eod.* Verumtamen, an in possessorio summariissimo illi, contra quem lata est sententia, permittatur appellatio, aliudue remedium suspensiuum? neque iura in Germania, quae recepta, neque legum Doctores conspirant. Quod ius Canonicum appellationem admittat, insinuant *cap. 10. et 15. X. d. restit. spoliat. cap. 2. X. vt lit. non contestat.* Ius Romanum vero illi denegat locum. *l. vn. C. si de moment. possess. fuerit appellatum.* Haec igitur iurium dissensio facili negotio arduam inter ICTos, tam respectu interpretationis, quam adplicationis, operata est dissensionem. Iuri Canonico, quod regulariter ratione eorum, quae processum concernunt, iuri ciuili praefertur in Germania, *STRVV Ex. II. thes. 39.* WESENBEC *in Paratitl. tit. d. appellat.* insistendum, et remedia suspensiuua admittenda esse, contendunt *MENCKEN ad Process. Tit. XXXV. §. 16.* *RIVINVS ad dict. tit. Enunciat. 8.* *MEVIVS P. I. Dec. 25.* E contrario ius praefereunt ciuile, et remedia reiiciunt suspensiuua *CARPZOV P. I. def. 24.* *DN. DE BERGER Oecon. Iur. L. IV. tit. 30. §. 5. not. 15.* *IDEM in Elect. Proc. Possess. §. XLIII.* *DN. DE WERNHER P. II. Obs. 387.* *BARTH Hodeget. forens. C. V. §. 13.* *LVDOVICI Proc. ciu. C. I. §. 7.* *GAIL. L. I. Obs. 7.* *MYNSING. dict. Cent. I. Obs. 13.* Alii dispositionem iuris Canonici ad possessorium restringunt ordinarium, *CARPZOV L. I. Rsp. 9.* *HERCVLAN. d. attentat. C. IV. 11. 2.* quemadmodum responderunt ICTi Vitebergenses apud *DN. DE BERGER*

VI

P. II. Supplem. ad El. Disc. For. Tit. XXXV. p. 592. nec non I Cti Lipsienses apud RIVINVM ad dict. Tit. XXXV. Enumc. 8. p. 1200. Alii tum demum in possessorio summarissimo remedia admittunt suspensiva, siquidem super expensis et damnis simul pronuntiatum, aut utraque pars sententiam, super possessione latam, impugnavit. *vid. GRIBNER Princ. Proc. L. II. c. 7. §. 15.* Rursus alii inter effectum appellationis suspensivum et devolutivum distinguunt, illum quidem, quo sententia a viribus rei iudicatae arcetur, et executioni mandari nequit, negantes, hunc vero, devolutivum, quo causa a iudice inferiori ad superiorem devoluitur, ut hic illius iustitiam denuo examinet, desuperque pronuntiet, admittentes. *FACHIN. Controu. L. I. c. 73. BRVCKNER d. remed. contr. sentent. in iudic. possessor. summarissim. lat. §. VIII. seqq. I. S. STRYK d. appellat. non suspensiv. in possessor. summariss. §. XX. seqq.* Denique alii effectum devolutivum ita circumscribunt, ut iudex inferior ab executione sententiae tantisper abstinere, ac causam ad superiorem referre, hic vero appellationem mox reicere, vel sententia sua inadmissibilem declarare cogatur. *DN. DE BERGER El. Proc. Poss. d. §. XLIII. DN. DE WERNHER P. II. dict. Obs. 387.* Quid igitur mirum, non eandem collegiorum, quae iuri dicundo praesunt, fuisse sententiam? Nam collegia Vitembergensia remedia suspensiva regulariter reprobauere, Lipsiensia vero admiserunt. *GRIBNER Princ. Proc. L. II. c. 7. §. 14.* Quin mirum non est, in tanta legum et I Ctorum pugna unum idemque collegium non raro fluctuasse, et modo hanc, modo illam adprobasse opinionem. Quod Ordini nostro contigisse probant praeiudicia a *MENCKENIO ad Proc. Tit. XXXV. §. 16. et RIVINO ad eund.*

eund. titul. d. Emunc. 8. allata, quemadmodum ipsemet id plus vice simplici obseruau, quamuis nunc fere constantius in sententiis, ad prouincias, extra Electoratum Saxoniae, directis, nisi lex prohibeat singularis, vestigiis iuris Canonici nostrum insitat collegium, ac remediis locum relinquat suspensiuus. Nam in Saxonia Electorali alia obtinent omnia, postquam allegata sententiarum ac opinionum varietas Potentissimum Saxoniae Electorem commouit, vt dictis disceptationibus finem imponeret, in appendice O. P. S. R. §. XIX. disponens, neque leuterationi, neque appellationi locum esse, quamuis non solum in possessione momentanea quis defendatur, sed et simul super damnis vel expensis pronuntietur, aut pars vtraque talismodi adhibeat remedium, vt tamen, interposita appellatione, de eadem iudex inferior referat ad superiorem, nec non litigantibus, qui beneficio gaudent restitutionis in integrum, loco huius beneficii, vno, vel leuterationis, vel appellationis, remedio vti liceat. Ipsa sanctionis verba: sondern so fort hauptsachlich erkannt, und derienige, so einen oder mehrere ruhige actus possessorios, und in possessione iurium et seruitutum, und zwar bey seruitutibus continuis wenigstens eine iaehrige possess, in discontinuis aber, nebst solcher iaehrigen possess, wenigstens drey richtige actus vor sich hat, in possessio geschuetzt, auch wieder ein dergleichen Urthel weder leuterung, noch appellation, wenn auch gleich auf Schaedten oder Unkosten mit erkannt, oder beyde Theile zugleich ein solches remedium eingewendet haetten, angenommen, iedoch von dem Unter-Richter auf die appellation berichtet, denemienigen Personen aber, so das beneficium restitutionis in integrum zuuehet, statt desselben, eine leuterung, oder appellation, weiter aber gleichfalls kein

VIII

kein remedium zugelassen werden, tam clara sunt, tamque perspicua, vt pene nulla indigere interpretatione, sed omni exempta dubio videantur. Quam ob causam dubio carere puto, quod sanctio ista non minus actorem, quam reum, tangat, et regulariter actor, ob inopiam probationis repulsam ferens, talismodi sententiam a viribus rei iudicatae arcere nequeat, sicuti, possessione ab ipso probata, reoque hanc ob causam condemnato, hic regulariter remedio destituitur suspensiuo. Haudquaquam censeas, verba legis: *in possessorio geschützt, auch wieder ein dergleichen Urtheil, etc.* tantum ad speciem, qua actor in possessione defenditur, ac reus condemnatur, pertinere; neque inferas, sententiam, qua actoris petitio iniusta dicitur, defensionem in possessione non complecti, adeoque, in formula nouae legis non contentam, remediis suspensiuis subiectam esse. Nam verba legis: *derjenige, so einen oder mehrere ruhige actus possessorios vor sich hat, soll in possessorio geschützt werden;* tam ad reum, quam ad actorem pertinere, manifestum est, in primis, si ea, quae sequuntur, quibus remedia reprobantur suspensiuua, etiam si vtraque pars iisdem vtatur, cum prioribus connectas, nec non perpendas, sententiam definitiuam, qua petitio actoris reiicitur, verbis: *daß Klagers Suchen nicht statt hat;* reum in possessione, quam actor sibi vindicare intendebat, confirmare. Non obicias, verba incidentia: *so einen oder mehrere ruhige actus possessorios, und in possessione iurium et seruitutum, und zwar bey seruitutibus continuis wenigstens eine iaebrige possess, in discontinuis aber, nebst solcher iaebrigen possess, wenigstens drey ruhige actus vor sich hat,* actorem respicere. Nam saepissime reus in redemptione, se in possessione annua constitutum esse, ac plures

plures actus possessorios quiete exercuisse, docet. Hoc factu, an non verba ista ad eundem quadrant? reiectaque actoris petitione reus in possessione defenditur? Etsi neque demonstratio, neque redemonstratio in actis adpareat: attamen propterea, quod actore non probante reus absolvitur, hic possidere actusque possessorios, quos lex requirit, exercuisse praesumitur. Deinde omne exfulat dubium, siquidem praedictas, quae nouae legi ansam dedere, in memoriam reuoces controuersias, quarum nulla, propter rationes allatas, quod actori licere non debeat, quod reo non permittitur, reique fauorabiliores quam actores habeantur, actori meliorem, quam reo, assignauit conditionem. Tandem non leue addit pondus *O. P. S. R. ad Tit. XXXV. §. 2.* quo leutationi in possessorio summarissimo, nulla inter actorem et reum facta distinctione, locus denegatur. Quod secundum *§. 6. ad dict. Tit.* itidem de appellatione accipiendum est, quia haecenus nullum inter appellationem et leutationem intercedit discrimen, quippe quod verba *d. §. XIX.* non agnoscunt. Nullas igitur, saltem non idoneas videmus rationes, quibus, in causa possessorii summarissimi, inter actores, *Ioh. Samuel Hüttenrauch und Conf.* nec non reos, *Andreas Dreslern und Conf.* coram iudicio pagano *Vitzeburgensi* ventilata, sententiam Facultatis nostrae, qua, ob inopiam probationis, petitionem actoris locum non habere, *Mens. Aug. 1753.* diximus, *ICti Vitembergenses*, post interpositam ab actoribus, et ab administratore Iurisdictionis imperite admissam leutationem, insuper habita exceptione leutationis non admissibilis, corrigere, nec non actoribus, quamuis nemo de iis beneficio restitutionis in integrum gauderet, possessionem momentaneam, *bis ein anderes in possessorio ordinario, oder petitorio ausgeführt,*

Mens. Mai 1754. addicere maluerunt. Nouimus quidem, ICtos Vitembergenses tum, quando actor in possessorio summariissimo possessionem in primo termino non demonstrauit, probationem et reprobationem partibus iniungere per sententiam, sicque processum institutum pro possessorio ordinario habere solere. Sed et haec procedendi ac pronuntiandi ratio dispositioni *d. §. XIX. in App. O. P. S. R.* faltem regulariter repugnat, quia lex non interlocutoriam admittit, sed definitiuam postulat sententiam, quae idcirco vel condemnatoria, vel absolutoria sit necesse est. Quando enim Curia Suprema Prouincialis Lipsiensis, in termino *zum Verhoer* praefixo, possessionis momentanea, quae dubio subiecta, demonstrationem et redemonstrationem intra spatium Saxonicum, per interlocutionem decernit, haec singularitas ad consequentiam non est trahenda, quia dependet a singulari iudicii, *zur Güte*, quod vocatur, forma, cui dispositio *d. §. XIX.* non respondet. Deinde si breui manu possessorium summariissimum per iniunctam probationem et reprobationem in possessorium ordinarium conuertitur, verendum est, ne reo facultas probandi exceptiones peremptorias, litis contestationi non subiectas, adimatur, quas tamen, quia in possessorio summariissimo iis locum non esse intelligebat, impune non opposuit. Quam ipsam fuisse causam auguramur, cur Ordinatio Recognita de possessorii summariissimi in ordinarium conuersione nihil disposuerit. Fac vero, eam conuersionem non penitus improbandam esse, si reus omnia, quae ad possessorium ordinarium spectant, protulisse videatur, quemadmodum in huiusmodi uisione etiam Ordo noster aliquando dictauit probationem et reprobationem, nihilominus cum expressis dictae legis uerbis, nec non ratione et analogia iuris, uti probauimus, pugnat,

pugnat, si tu post sententiam definitiuam, in possessorio summarissimo latam, contra eiusmodi pronuntiatum leutationem vel appellationem, exultante licet beneficio restitutionis in integrum, admittas. Rectius ergo in memorata specie Curia Suprema Prouincialis Lipsiensis, postquam sententiam ICTorum Vitembergensium rei per leutationem impugnaverant, actores vero remedium, quo ipsimet antea vsi, non sine impudentia eis denegare, propterea contra terminum prosequendae leutationis ad laudatam Curiam appellare, quin et coram eadem querelam contra iudicem inferiorem, ob admissam leutationem, mouere ausi fuerant, tam hac, quam appellatione reiecta, iudici inferiori cassationem omnium eorum, quae post sententiam ICTorum Lipsiensium peracta, nouissime *mens. Septembr. 1754.* imperauit.

Interim, saluo iure Saxonico Electorali, etsi beneficium restitutionis in integrum cesset, tam leuteratio, quam appellatio locum inuenit, si iudex te audire nolit, qualem limitationem iam olim defendit DN. DE BERGER *El. Proc. Poss. §. XLV. n. 1.* Quo pertinet, si actio, prout instituta est, consueta formula: *daß die Klage angebrachter massen nicht statt hat;* reiicitur. Ita enim sententia super possessione nondum est lata, sed huius diiudicatio, donec libellus perspicuus, non obscurus, nec niuis generalis, sed concludens offertur, est suspensa. Saltem contra sententiam, qua quis de litigatoribus in possessione defenditur praesenti, prohibentur remedia suspensua in *d. §. XIX.* Quomodo dispositionem generalem *d. §. 1. ad Tit. XXXV. iunct. §. 6.* quia haec ex *d. §. XIX.* lumen accipit suum, accipere oportet. Contra interlocutionem igitur, qua actio, prout instituta est, reprobatur, si actor, mediante remedio suspensiuo, ex demonstratione actis inserta, in qua illud quoque,

XII

quod libello deest, supplere valet, postquam reus redemonstratione usus est, vel uti potuisset, doceat, se in praesenti rei controuersae esse possessione, nihil obest, ne leuiteratio vel appellatio censetur admittenda, prior sententia corrigatur, atque actor in possessione, quam generaliter demonstrat, defendatur, etiam si reus, obiectum litis distinguens, aliquam obuertat ambiguitatem. Vnde quum ante aliquot annos vasallus contra subditos possessorium exerceret summariissimum, ab iis trituram omnis frumenti in horreis beneficalibus collecti petens, eiusque praesentem probans possessionem, subditi vero inter frumentum in agris feudalibus, et frumentum in agris allodialibus natum distinguerent, illius quidem trituram concedentes, sed huius excussionem negantes, idcirco, quod speciatim posterioris triturae possessionem non probauerit actor, ac, si forte ipsi frumenti grana, ex agris allodialibus collecta, terendo excusserint in horreis feudi, se tamen, huius rei ignaros, eo ipso sibi non praediuicasse, exciperent, inde in prima instantia actio, prout instituta, per sententiam reiceretur, post interpositam ab actore, et coram Regimine Martisburgensi iustificatam appellationem, Ordo noster propterea consultus, appellationi locum esse iudicauit, nec non secundum ea, quae appellans in prima demonstrauerat instantia, priorem correxit sententiam, in causa *C. L. B. Appellanten an einem, G. K. und Conf. Appellaten andern theils, mens. Jul. 1752.* Pari ratione, quum in processu inhibitiuo in causa *G. v. B. contra L. D. I. S. u. Conf. termino Luciae 1740.* Curia Suprema Prouincialis Lipsiensis decernendo pronuntiauerit: *dass Klaegers Suchen gestalten Sachen nach alhier nicht statt hat,* post interpositam appellationem Summus Prouocationum Senatus Dresdensis hanc non solum pro admittenda habuit, sed et dictum

dictum decretum *mens. Aug. 1742. dasß Appellant mit seinem in Actis sub no. 33. vor Unserm Ober-Hof-Gericht beschehenen Suchen nicht abzuweisen, sondern Appellat und Mitappellat daselbst sich darauf einzulassen schuldig, cet. reformauit.* Verum tamen plura addere prohibet commendatio, non diutius differenda, Nobilissimi ac praestantissimi Candidati

ANDREAE SIGISMVNDI GREENII

qui natus est Chemnitii X. Kalend. Febr. ann. cIo lCCXVII. patre summe reuerendo, GEORGIO SIGISMVNDO GREENIO, SS. Theologiae Doctore, Pastore apud Chemnitienfes primario, et circumiacentis tractus Superintendente, nec non scholarum eiusdem Dioeceseos Inspectore, GEORGII GREENII, Professoris primo Vitembergensis, postea in Serenissimi ac Potentissimi Principis IOANNIS GEORGII III. Electoris Saxoniae aula Concionatoris et tandem designati Concionatoris primarii, Confessionarii et Consiliiarii Ecclesiastici, filio, matre vero praestantissima, SVSANNA CHRISTIANA, TILEMANNI ANDREAE RIVINI, Theologi Lipsiensis, Ebraeae linguae Professoris et ad D. Thomae aedem Archidiaconi, filia. Optimi parentes, quorum cineres iusta veneratur pietate Candidatus, id maxime curarunt, vt ille baptismatis sacramento initiatus, et in foedus diuinum receptus, a prima infantia genuinis sanctissimae religionis principiis solidisque elegantiorum litterarum fundamentis imbueretur. Is igitur traditus est priuatae institutioni GOTTLOBII ERNESTI HENNINGII, nunc Potentissimo Poloniarum Regi et Principi Electori Saxoniae a consiliis commissionum, et M. GODOFREDI IASPIDIS, postea verbi Diuini apud Gloessenses prope

XIV

Chemnitium Ministri et in arce Chemnitiensi Concionatoris, affinis sui amantissimi, quem praepropero fato extinctum luget. Deinde publicam, quae Chemnitii floret, scholam ingressus, a beato M. DANIELE MULLERO, Rectore, M. IOANNE FRIDERICO GVHLINGIO et M. IOANNE GABRIELE BEILIO, Conrectoribus, quorum ille, GVHLINGIVS, nunc Archi-Diaconi ad D. Iacobi, hic, BEILIVS vero, itidem affinis maxime colendus, Diaconi ad D. Ioannis sacro munere Chemnitii fungitur, ad intimiorem cum musis familiaritatem se strenue ductum esse gaudet. His praeceptoribus quantum in studiis et formando ingenio debeat, nunquam non grato recordatur animo. Sexennium in hoc Lyceo emensus, anno CIO DCC XXXIII. Chemnitio vale solemniter dixit, almam salutaturus Lipsiensem, cui etiam nomen suum professus est, a Rectore tum Magnifico, LEHMANNO, nunc beato, in album studiosorum relatum. Ex quo tempore scholas MULLERI philosophicas, iuridicas autem, nunc Nobilis Domini DE GAERTNER, GRIBNERI, GEBAVERI, BAUDISII, SIGELII, GOTTLORBII RIVINI, HÜBLERI, et disputatorias GRAFFII, aliorumque frequentavit. Inprimis eximiam in pretio habet felicitatem, quod cum, collega noster coniunctissimus, Vir summe Reuerendus, DN. IO. FLORENS RIVINVS, cui consanguinitatis pariter, atque affinitatis vinculo iunctum esse, gloriae sibi ducit, per continuis quinque annos, in hac Academia studiorum causa versatum, non solum conuictu, sed et perpetuo vitae ac studiorum moderamine dignatus fuerit, praetereaque in omnibus tam publice, quam priuatim habitis praelectionibus curatiore iuris theoria instruxerit, ac ad rerum forensium culturam rite praeparauerit. Sub cuius praesidio quoque

quoque anno **CIDIOCCXXXV. d. IV. Non. Apr.** in auditorio
 ICtorum titulum de exceptionibus, cum reliquis **Lib. XXXXIV.**
Pandectarum, secundum **MENCKENII Synops. Theor. et**
Prax. respondendo defendit. Anno **CIDIOCCXXXVII. pri-**
die Kalendar. Iun. exhibita prius ex actis relatione, ab Ordine
 nostro ad examen pro praxi, quod vocatur, admissus, et munere
 aduocati omnino dignus iudicatus est, nec minus, specimine,
 quod praeterea a praxi forensis Candidatis exigitur, exhibito,
 Illustrissimi Regiminis Dresdensis adprobationem reportans, to-
 tus in eo fuit, vt publicis fori exercitationibus studia confirma-
 ret sua, operique Diuinis auspiciis fuscipiendo manum admo-
 veret. Quae meditans, suasore laudato **RIVINO**, anno
CIDIOCCXXXVIII. in Praefecturam Regio - Electoralem
 Wurzensem se contulit, actis ibi dirigendis praefuturus, abitu-
 rientem vero Ordo noster Notarium publicum Caesareum re-
 nuntiauit. Amoena recordatione laetatur de Patronorum
 fautorumque, quibus Wurzenae innotuit, beneuolentia haud
 vulgari, praesertim Illustris ac summe reuerendi **DN. BERN-**
HARDI SIGISMVNDI A KOENNRITZ, Potentissimi Re-
 gis nostri in Regimine Episcopatus Misnensis, quod Wurze-
 nae residet, Consilarii, Consistorii Assessoris, Capituli Wurzen-
 sis Canonici et Custodis, nec non Scholarchae in Prouinciali
 Portensi, gratiam, et **DN. FRIDERICI ERDMANNI FREY-**
STEINII, Haereditarii in Zschorna, Potentissimo Regi no-
 stro a consiliis commissionum, et Metrocomiae Wurzensis
 Praefecti, fauorem et humanitatem venerabundus celebrat, tan-
 taeque felicitatis, qua Vterque ipsum exornauit, memoriam
 spondet ac testatur immortalem. Biennio vix elapso anno
CIDIOCCXXXIX. amplissimi Senatus Chemnitensis suffragiis in
 patriam

XVI

1997 01 x 3155157

patriam reuocatus, munus Poligraphi in curia subiit, eaque sparta ad Senatus et ciuitatis Syndici munia viam sibi parauit, ad quae anno CIOIOCCCL. feliciter adscendit. Nunc, vbi nostrum adiit Ordinem, dignitatis doctoralis adipiscendae causa, in vtroque examine, more maiorum cum ipsomet suscepto, tam virilem, quam elegantem vtriusque iuris probauit peritiam, vnanimi voto dignissimus iudicatus, qui voti sui compos redderetur. Quem in finem futuro die XXIII. Octobr. hora secunda pomeridiana in auditorio Ictorum *legem 2. Cod. de his, qui sibi adscr. in testam.* interpretaturus, die sequenti XXIV. Octobr. dissertationem inauguralem, *de prohibita praediorum allodialium diuisione*, sine Praefide habebit. Simulac igitur laudatissimum hoc eruditionis suae absoluit specimen, Vir Illustris, DN. GUSTAVVS HENRICVS MYLIVS, Potentissimo Regi nostro a consiliis appellationum, in Curia Suprema Prouinciali Lipsiensi assessor, ac Facultatis nostrae Senior, potestate promouendi a me, vice Cancellarii, praeditus, iura ac priuilegia doctoralia, excepto iure ad sessionem in collegio nostro adscendendi, secundum consuetudinem introductam ipsi conferet. Quam solemnitatem vt RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICVS, ILLUSTRISSIMI DOMINI COMITES, ac *Proceres vtriusque reipublicae*, praesentia sua promoueant, *Generosissimi ac nobilissimi Academiae ciues* vero simul celebrent, obnixè rogamus. Lips. Dom. XIX. post Festum Trinitatis CIOIOCCCLIV.

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEMIANA.

inches

Centimètres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

*tionem in possessione summariissima
in Jus Saxoni*

Ve
1997

CANCELLARIUS
GODOFREDVS BAVER

DE
ET QVATENVS POST
M PROCESSVS SAXONICI
RECOGNITAM IN POSSESSORIO
REMEDIIO GAVDEAT SVSPENSIVO?

DISSERENS
V M M O S
QVE IVRE HONORES

AC LAVDATISSIMO CANDIDATO
GISMVNDIO GREENIO
HEMNITIENSI

OCTOBR. CIDIICCLIV
FERENDOS
INDICIT

BIBLIOTHECA
PUNICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLÉ
(SAALE)